Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

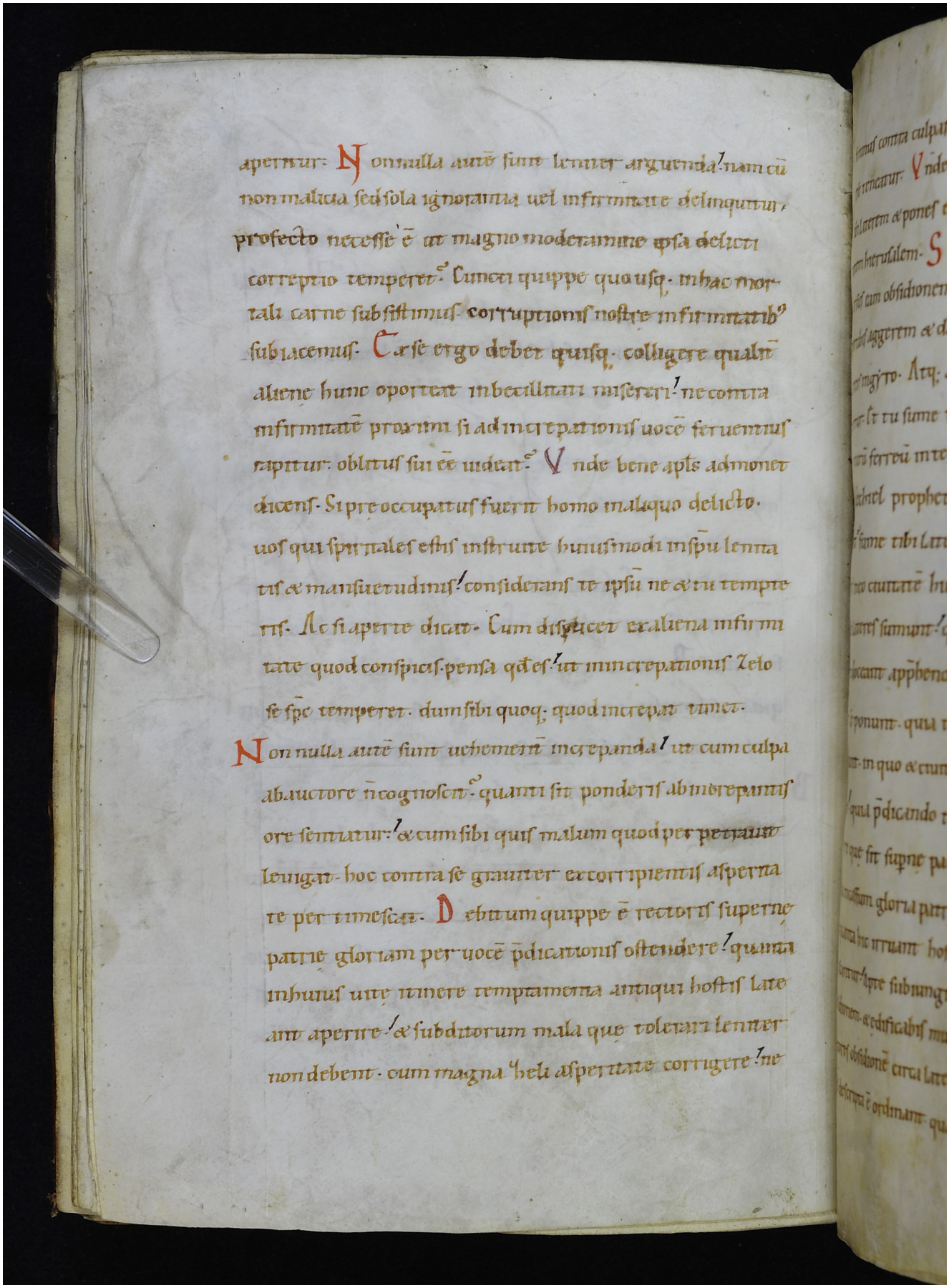

apertur. Nonnulla autē sunt lenitur arguenda. nam cū
non malicia sed sola ignorantia uel infirmitate delinquuntur,
profecto necesse ē ut magno moderamine ipsa delicti
correptio temperet. Cuncti quippe quo usq; in hac mor-
tali carne subsistimus. corruptionis nostre infirmitatib⁹
subiacemus. Ca se ergo debet quisq; colligere qualiter
aliene hunc oportet imbecillitati misereri. ne contra
infirmitatē proximi si adincrepationis uocē feruentius
rapitur. oblitus sui ē uideat. Vnde bene apls admonet
dicens. Si preoccupatus fuerit homo in aliquo delicto.
uos qui spiritales estis instruite huiusmodi in spu lenita
tis & mansuetudinis. considerans te ipsu ne & tu tempte
ris. Ac si aperte dicat. Cum displicet ex aliena infirmi
tate quod conspicis. pensa qd es. ut in increpationis zelo
se spe temperet. dum sibi quoq; quod increpat timet.
Nonnulla autē sunt uehementi increpanda. ut cum culpa
ab auctore ñ cognoscit. quanti sit ponderis ab increpantis
ore sentiatur. & cum sibi quis malum quod per peccatum
leuigat. hoc contra se graniter ex corripientis asperita
te per timescat. Debitum quippe ē rectoris superne
patrie gloriam per uocē pdicationis ostendere. quanta
inhuius uite itinere temptamenta antiqui hostis late
ant aperire. & subditorum mala que tolerari lenitur
non debent. cum magna heli asperitate corrigere. ne